

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 78Ek/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119229463
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tadeáš Kertys
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119229463.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Z. P., V.. XX. XX. XXXX, B. P. Q. XXXXX/XX, XXX XX P. - Y.. P., zastúpený zák. zást.: O. P., V.. XX. XX. XXXX, B. P. Q. XXXXX/XX, XXX XX P. - Y.. P., zast.: Matejka Friedmannová s.r.o., IČO: 47 248 998, so sídlom Svätoplukova 28, 821 08 Bratislava; proti povinnému: B. P., V.. XX. XX. XXXX, B. P. Q.Á. XXXXX/XX, XXX XX P. - Y.. P.; zast.: Advokátska kancelária JUDr. Juraj Juríček, s.r.o.. IČO: 35 876 654, so sídlom Robotnícka 5, 831 03 Bratislava v konaní o vymoženie zameškaného výživného vo výške 6.068,08 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jaroslav Mráz, IČO: 30 791 227, so sídlom exekútorského úradu: Bosákova 7, 851 04 Bratislava, pod číslom 225EX 67/19 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 15. 02. 2019, domáhal voči povinnému vykonania exekúcie za účelom vymoženia zameškaného výživného vo výške 6.068,08 eur a trov exekúcie, na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 58C/82/2007 - 71, zo dňa 14. 10. 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. 12. 2008. Po posúdení návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, súd vydal poverenie č. ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119229463.1, ktorým poveril dňa 01. 03. 2019 súdneho exekútora JUDr. Jaroslava Mráza vykonaním exekúcie.

2. Poverený súdny exekútor vydal dňa 06. 03. 2019 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené 08. 03. 2019. Následne dňa 20. 03. 2019, bol exekútorskému úradu JUDr. Jaroslav Mráz, doručený návrh právneho zástupcu povinného na zastavenie exekúcie. Povinný sa návrhom domáha zastavenia exekúcie v celom rozsahu z dôvodu, že podľa jeho názoru existujú skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Za tieto skutočnosti považuje právny zástupca povinného najmä to, že povinný bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 3T/68/2015, zo dňa 28. 04. 2016, ktorý nadobudol vykonateľnosť, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To/112/2016, dňa 02. 02. 2017, uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákon, za ktorý bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, výkon trestu bol povinnému podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Predmetným rozsudkom bola povinnému zároveň uložená povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť zaostalé výživné. Právny zástupca povinného má za to, že povinný preto v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nebol, a ani v súčasnosti nie je so zaplatením zaostalého výživného v omeškaní. Zároveň tvrdí, že zaostalé výživné má povinný v úmysle zaplatiť v celej výške v súdom stanovenej skúšobnej dobe poukazujúc na to, že povinný uhradza výživné spolu so zaostalým výživným na bankový účet zákonného zástupcu oprávneného, t.j. matky.

3. Oprávnený s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasí, má za to, že je nedôvodný. Podľa jeho názoru bol návrh na zastavenie exekúcie povinného podaný len za účelom oddialenia splnenia

si súdom stanovenej povinnosti. Oprávnený zároveň uvádza, že povinný začal uhrádzať zameškané výživné až po niekoľkých urgenciách a prvú časť uhradil až 26. 11. 2018. Oprávnený zastáva názor, že povinný si neplní riadne povinnosti uložené súdom a preto aj zastáva názor, že návrh na začatie exekúcie bol podaný oprávnene.

4. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie a výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2)

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

5. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa ods. 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

6. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

7. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorené, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa čl. 8 zákona 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa § 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

11. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

13. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnila.

14. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré

je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal.

15. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie sa posudzuje v čase začatia exekučného konania, t.j. dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania. Súd v rámci predmetného exekučného konania konštatuje, že exekučné konanie začalo zákonne a dôvodne, nakoľko poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi vydané na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu.

16. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami konštatuje, že tento bol podaný v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, a takto podaný návrh má odkladný účinok. S tvrdeniami povinného, že jeho odsúdenie za prečin zanedbania povinnej výživy na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a zároveň uloženie povinnosti v tejto skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné, predstavujú skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu sa súd nestotožňuje. Súd v tomto prípade poukazuje na skutočnosť, že oprávnený sa domáha voči povinného splnenia vyživovacej povinnosti, teda úhrady zameškaného výživného, na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 58C/82/2007 - 71, zo dňa 14. 10. 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. 12. 2008 (ďalej len „exekučný titul“). Povinný poukazuje na to, že podľa jeho názoru v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nebol a v súčasnosti ani nie je so zaplatením zameškaného výživného v omeškaní a zdôrazňuje svoj úmysel zaplatiť zameškané výživné v skúšobnej dobe stanovenej trestným súdom v odsudzujúcom rozsudku.

17. Exekučným titulom bola schválená rodičovská dohoda, ktorou sa matka ako zákonný zástupca a otec ako povinný, dohodli na svojich rodičovských právach a povinnostiach a zároveň povinný súhlasil s dohodnutou výškou vyživovacej povinnosti voči oprávnenému. Povinný si však svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť v zmysle exekučného titulu neplnil riadne a včas aj napriek tomu, že mu podľa ustanovenia § 62 zákona o rodine voči oprávnenému vznikla vyživovacia povinnosť, ktorá bola zároveň deklarovaná exekučným titulom. Povinný bol následne pre nepĺnenie vyživovacej povinnosti, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 3T/68/2015, zo dňa 28. 04. 2016, ktorý nadobudol vykonateľnosť, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4To/112/2016, dňa 02. 02. 2017 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy z dôvodu nepĺnenia si svojich zákonných povinností určených exekučným titulom, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Stanovený trest odňatia slobody mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, počas ktorej mu bola uložená povinnosť zaplatiť zameškané výživné.

18. Povinnému z exekučného titulu vyplýva povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému. Z ustanovení § 62 zákona o rodine je zrejmé, že vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenému určená rozhodnutím súdu, ktorým bol povinný k tejto vyživovacej povinnosti zaviazaný. S odkazom na § 78 zákona o rodine súd dodáva, že v tomto prípade však nedošlo k zmene alebo zrušeniu rozhodnutia súdu o výživnom a preto vyživovacia povinnosť povinného rodiča trvá v zmysle pôvodného rozsudku, ktorým bola schválená dohoda rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému oprávnenému. Skutočnosť, že povinný bol trestným rozsudkom právoplatne odsúdený na podmiennečný trest odňatia slobody na dobu 15 mesiacov, za prečin zanedbania povinnej výživy, len deklaruje nepĺnenie si zákonných povinností povinného voči oprávnenému. V tomto prípade zároveň povinnému pod hrozbou sankcie uloženia nepodmiennečného trestu odňatia slobody stanovil skúšobnú dobu 3 roky, počas ktorej je povinný zaplatiť zameškané výživné. Súd ďalej uvádza, že určenie skúšobnej doby povinnému v súvislosti s podmiennečným odkladom trestu odňatia slobody sa nevzťahuje na povinnosť zaplatiť oprávnenému zameškané výživné a zároveň nespôsobuje zmenu exekučného titulu na podklade ktorého je vedená exekúcia. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že vo všeobecnosti platí, že pokiaľ má odsúdený v rámci rozsudku uloženú povinnosť zaplatiť zameškané výživné počas skúšobnej doby, splnenie tejto povinnosti by mohlo mať vplyv na prípadný výrok o osvedčení sa v skúšobnej dobe, respektíve na premenu trestu pri neosvedčení sa. V tomto prípade by na vec nemalo vplyv, či k plneniu povinnosti došlo dobrovoľne alebo nútené v rámci exekúcie. Z uvedených skutočností má súd za to, že exekučné konania nebolo začaté predčasne a je vedené na podklade riadneho právoplatného a vykonateľného exekučného titulu.

19. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný svoju vyživovaciu povinnosť plnil len čiastočne, čo matka ako zákonný zástupca oprávneného zohľadnil pri podaní samotného návrhu na vykonanie exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu.

20. Vo vykonávacom konaní súd vychádza z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia orgánu štátnej správy, ktoré je exekučným titulom. Vo vykonávacom konaní súd právo nenachádza, ale len vykonáva to, o čom bolo už právoplatne rozhodnuté a nenahrádza tak súd alebo iný orgán v základom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je vykonateľným rozhodnutím vo veci samej (exekučným titulom) viazaný.

21. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinného že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

22. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa §199e Exekučného poriadku, k je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len ako „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

25. Exekučný súd v rámci rozhodovania o trovách exekúcie v intenciách návrhu povinného na zastavenie exekúcie zohľadňoval predovšetkým mieru úspechu v konaní. Nakoľko povinný nepreukázal odôvodnenosť svojich tvrdení uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie, v dôsledku čoho nemal v konaní žiadny úspech a tak plný úspech v spore patrí oprávnenému, ktorému by súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie uznal v plnom rozsahu nárok na náhradu účelne odôvodnených trov exekučného konania. Z dokumentov priložených oprávneným k návrhu na vykonanie exekúcie vyplýva, že oprávnený je v tomto konaní právne zastúpený advokátskou kanceláriou uvedenou v záhlaví tohto rozhodnutia, avšak vyjadrenie k návrhu povinného bolo preukázateľne vypracované a podané zákonným zástupcom (matkou) oprávneného. Vzhľadom na tieto skutočnosti, s prihliadnutím aj na to, že oprávnený si neuplatňoval náhradu trov konania, súd o nároku na náhradu trov konania nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.